

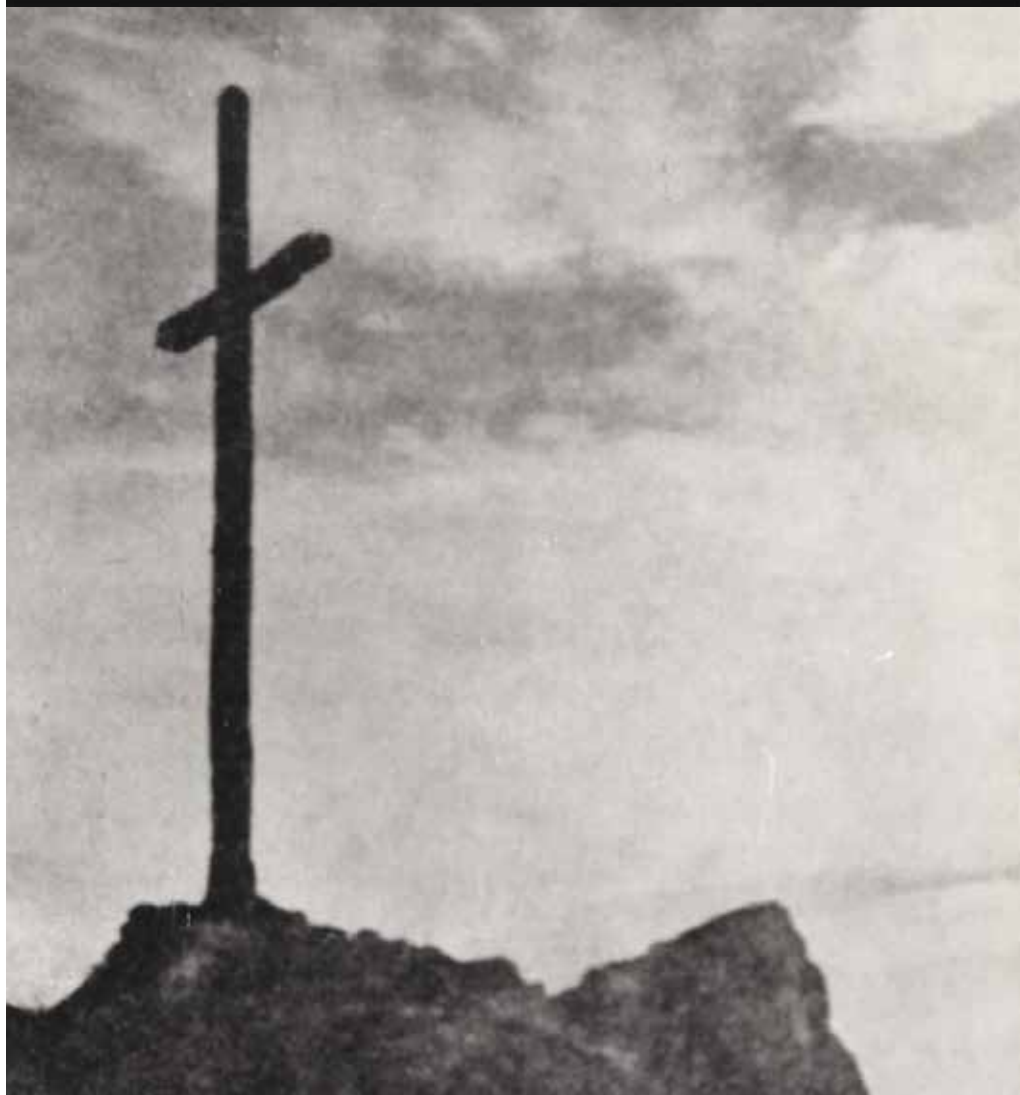
Svätojánsky

CHLEBÍK

Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť.

Ján 6,35

2/2018

Obsah

Skutočný domov	2
Sola gratia	4
Seniorátne stretnutie mužov	7
Storočnica chrámu v Liptovskej Porúbke	7
Konfirmácia	8
Deň detí	8
Konfirmandi v Cisownici	8
Koncert spevokolov Liptova	10
Zlatá konfirmácia	12
Cirkevné dni	12
Záver školského roka	12
Denný detský tábor	13
Začiatok školského roka	13
Zborový deň	14
Stretnutie dorastu horného Liptova	15
List Liptovskej nemocnice	16
Halloween je oslava smrti	17
Spomienka na dr. Jozefa Szent-Iványiho	18
Vznik a zriadenie Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi po 1. svetovej vojne	20
Matrika od 6. 5. 2018 do 31. 10. 2018	25
Svätojánska muška	26
Podakovanie za účasť na cirkevných dňoch	28

Časopis evanjelikov Cirk. zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku L. Ján s filiálkami Beňadiková, Podtureň a Uh. Ves.

Časopis je nepredajný! Náklady na jeden výtlačok sú cca 1 €, preto sme vďační za každý milodar. Môžete tak urobiť na farskom úrade či v chráme.

Pre vnútromisijnú potrebu vydáva:

Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127,
032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/526 33 28, 0918 828 334

Email: lipt.jan@ecav.sk

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051

Redakčná rada: Peter Taját, Nad'a Kubányová, Ján Paciga, Anna Lubelanová, Jana Daňová, Jana Pivková

Foto: Juraj Janda, Peter Taját, web

Neprešlo jazykovou korektúrou

Technické spracovanie: Peter Taját

Ďakujeme za články, názory, námety. Redakčná rada si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Úvodník

Skutočný domov

Desiatky tisícov slovenských vojakov trpelo na bojiskách 1. svetovej vojny. Často i veľmi ďaleko, v Rusku, v Taliansku i inde vo svete museli zažívať útrapy vojny a mnohí tam prišli aj o život. Tam v ďalekej cudzine pre mnohých bolo pomocou, že si so sebou mohli nieť kúsok svojho domova. Modlitebnú knižku od svojej mamičky, list od svojho otca, obrúsok od svojej milej či niekto možno kamienok, kúsok rodnej hrude. Upomínal ich na ich rodnú krajinu: na Slovensko, ktoré však pod týmto názvom nebolo známe, ale bolo súčasťou Uhorska v Rakúsko-Uhorskej monarchii.

Koniec 1. svetovej vojny priniesol obrovské zmeny na mape sveta a vznik nových štátov, medzi nimi aj Československej republiky, s ktorej vznikom mnohí spájali veľké nádeje, veľké zmeny a očakávania.

A my sa pýtame: ktorá krajina je najvhodnejšia pre nás? Je to Slovensko? Áno, milujeme Slovensko, sme Slováci, tu sme sa narodili, tu sme doma, obdivujeme krásnu slovenskú krajinu. Alebo je to Československo? Jeho 100. výročie vzniku si pripomíname. V dňoch vyhlásenia vzniku Československej republiky to pre niektorých ľudí nebola radosť. Mnohí si nevedeli predstaviť svoj život inde ako v Uhorsku, v rámci ktorého sme žili tisíc rokov.

Tu je najdôležitejšie povedať, že my kresťania nespájame svoj pocit

Rembrandt van Rijn: Návrat mánotratného syna

domova ani s jednou z týchto krajín. Nie, nie sme doma ani na Slovensku, ani v Československu ani v Rakúsko-Uhorsku ani v Európskej únii. „... naša otčina je v nebesiach; odtiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.“ (Filipským 3, 20) To je to miesto, ktoré očakávame na základe zaslúbenia nášho Spasiteľa Ježiša Krista. To je to miesto, kde sa majú naplniť mnohé veľké sľuby nášho Pána, kde sa upierajú naše nádeje na šťastnú budúcnosť, kde nám je prisľúbený skutočný pokoj a naozajstný oddych a kde máme prežívať nie iba dočasú, ale kde máme už prebývať naveky.

Všetky ostatné domovy, kde sa nachádzame, môžu byť len pripomienkou toho budúceho domova. A príjemne sa v ňom môžeme len do tej miery cítiť, do akej nám ony budú tento budúci domov

pripomínať.

Mostom do tejto krajiny je viera v Pána Ježiša Krista. On nás zbavuje špiny hriechu, pre ktorú by sme inak nemohli vojsť, On premohol kľatbu smrti, On pripravil miesto v kráľovstve Božom pre každého svojho verného nasledovníka. On nás volá. Pamiatka reformácie nám v týchto dňoch nanovo pripomína, že jedinou cestou do Božieho kráľovstva je úprimne veriť v Pána Ježiša Krista a nasledovať Ho svojím životom, pretože spasení sme len z milosti Božej pre vieru v Krista. Pamiatka zosnulých nám zase pripomína, že sa síce všetci blížiame k smrti, ale ona pre nás nemusí byť našou jedinou nádejou a budúcnosťou, pretože Kristus vstal z mŕtvych, aby sme aj my žili.

Peter Taját

Sola gratia

List Títovi 2, 11–14

¹¹ Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ¹² ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v týchto časoch rozvážne, spravodlivo a nábožne, ¹³ a očakávali blažené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. ¹⁴ On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky.

STARÁ MILOSŤ

Pamiatka reformácie nás upozorňuje na Božiu milosť a zdôrazňuje, že večný život nedostávame za dobré skutky, ale z milosti, zadarmo, skrze vieru v Pána Ježiša Krista. Táto skutočnosť je natoľko dôležitá, že je zhrnutá v známom latinskom hesle sola gratia – jedine milosť Božia. Dá sa povedať, že toto heslo je pilierom reformačného učenia, pretože v skratke poukazuje na Božiu milosť, dávajúcu nám pri našom pokání.

Božia milosť sa však zjavila omnoho skôr. Dávno predtým, ako sme sa na svete objavili my a náš hriech, ktorý nám Pán Boh z milosti odpúšťa. Dávno predtým, ako na Božiu milosť poukázal Dr. Martin Luther. Už v Betleheme sa zjavila Božia milosť, pretože Boží Syn, ten, ktorý bol už od počiatku, opustil nebeskú slávu a stal sa človekom. Už tam sa prejavila Božia milosť, keď Hospodin nechal svojho Syna ležať zdanlivo bezmocného v jasičkách, keď sa všetkými odmietnutý narodil na mieste, vyjadrujúcom najväčšiu chudobu.

NAPRIEK ROZUMU

Čo je dôležité predovšetkým, to je tá skutočnosť, že Božia milosť sa vôbec zjavila. Je úžasné vedieť, že Pán Boh nám vôbec niečo zjavil. To absolút-

ne popiera filozofické systémy, podľa ktorých sa Boh od tohto sveta odvrátil a už s ním ani s človekom nechce nič viac mať. To, že nám Boh chce niečo zjaviť, je jasným dôkazom toho, že o tento svet stojí. Stojí a má záujem o človeka. Neobrátil sa ku nám chrbtom. Naopak! Obrátil k nám svoj „obličaj“, svoju tvár. Tak, ako o to napokon aj prosíme v každom Áronovskom požehnaní: Pán Boh obráť k vám svoj obličaj! Je teda úžasné vedieť, že Pán Boh nám nezjavil najprv svoj spravodlivý a svätý hnev nad našimi hriechmi. I keď tak by to bolo nakoniec aj spravodlivé. On sa však rozhodol pre iný postup, iné riešenie. A tak k nám prichádza so svojou milosťou, láskou, milosrdenstvom a odpustením. Nuž a aby nás, hriešnikov, Jeho svätosť nezničila, prichádza k nám v ľudskej podobe. V podobe malého, nevinného dieťaťa.

NÁROČNÁ MILOSŤ

To, že Pán Ježiš Kristus prišiel na svet, bol prejav Božej lásky a milosti. Bolo by však chybou, keby sme na tomto mieste ostali len v pozícii akéhosi historického konštatovania. To, že Pán Ježiš prišiel na svet, má predsa dosah aj na nás. Apoštol Pavel veľmi správne píše, že Božia milosť sa zjavila, aby sme mierne, pobožne

Nemecký farár Dietrich Bonhoeffer bol popravený v koncentračnom tábore pre svoju účasť na odboji proti nacizmu

a spravodlivo žili na tomto svete. Božia milosť, začínajúca už pri stvorení sveta, zjavujúca sa v Spasiteľovi sveta a naplňujúca sa pri našom pokání nie je teda iba niečím, čoho sme svedkami a z čoho sa máme tešiť. Naopak! Je niečím, čo nás má priamo ovplyvňovať. Božia milosť má meniť náš život. Božia milosť, vďaka ktorej nám je všetko odpustené, má spôsobovať, že viac nechceme žiť starým spôsobom života, ale chceme žiť inak, lepšie, spravodlivejšie a pobožnejšie.

PRÍPRAVA NA POZVANIE

I keď už aj toto všetko samo o sebe človeka naplňa úžasom, predsa len stále to nie je všetko. Božia milosť našou premenou sleduje aj konkrétny cieľ. Keďže sme ako stratené deti Božie pozvané späť do nebeského kráľovstva k večnému životu, k spaseniu, je práve milosť Božia tá, ktorá nás na prijatie tohto večného života pripravuje. Očakávame predsa druhý príchod Pána Ježiša Krista, Jeho zjavenie sa v sláve a ako oslobode-

ní Božou milosťou sme pripravení prijať Jeho pozvanie do večnosti.

DRAHO STE BOLI KÚPENÍ

Podstatou Božej milosti je to, že nám prináša spásu. Môžeme teda povedať, že je to spásonosná milosť. Určite to však nie je taká milosť, ktorá nakoniec všetko prehliadne. Určite to nie je taká milosť, že si Pán Boh zatvorí oči a bude sa tváriť, že medzi človekom a Ním sa v podstate nič nestalo. Určite to nie je taká milosť, ktorá nekajúceho hriešnika potľapká po pleci a povie mu: „Nič sa neboj! Bude to dobré.“ Milí priatelia, ono to dobré bude, ale nie pre všetkých. Dobré to bude len pre tých, ktorí túto milosť do svojho života prijímajú ako tzv. „drahú milosť“. To je ináč pojem, s ktorým ako prvý prišiel nemecký teológ Dietrich Bonhoeffer, ktorý nakoniec zahynul v koncentračnom tábore, tesne pred koncom 2. svetovej vojny. Ide o milosť, kedy si človek mocne uvedomuje, že Pána Boha to stálo nesmierne veľa, aby sme my mohli byť spasení.

Apoštol Pavol to vyjadruje týmito slovami: On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud...

Drahá milosť sa deje vtedy, keď človek poznáva svoje hriechy a vyznáva ich Bohu ako svoje zlyhanie. Drahá milosť sa deje vtedy, keď človek svoje hriechy ľutuje. Keď vníma svoj hriech na jednej strane a Božiu svätosť na strane druhej. Drahá milosť sa deje vtedy, keď človek o ňu prosí robiac pritom pokánie, usilujúc sa v moci Ducha Svätého o zmenu svojho života. Drahá milosť sa deje vtedy, keď to niečo stojí. Krista Pána to stálo život. Nuž a nás to stojí to, že máme zapierať samých seba a robiť a žiť tak, ako to chce Boh. Nás to stojí to, že deň čo deň bojujme s hriechom a svojou skazenou ľudskou zdedenou prirodzenosťou. O tom všetko je drahá milosť.

NIE SME TAKÍ BOHATÍ, ABY SME SI MOHLI DOVOLÍŤ LACNÉ VECI

Na druhej strane je tu aj tzv. lacná milosť. Tá sa zas deje vždy vtedy, keď človek síce aj pristupuje k Večeri Pánovej, ale vo svojom vnútri nie je presvedčený o svojom hriechu alebo zlyhaní. Nie je presvedčený o tom, že by mal niečo ľutovať, tobôž niečo na svojom živote meniť. Lacná milosť sa deje vždy vtedy, keď si rodičia prinesú do chrámu pokrstiť svoje dieťa, ale ďalej sa už o jeho duchovný život, rast a napredovanie nestarajú. Lacná milosť, to je ako keď žobrák na ulici napľuje do ruky tomu, kto mu podáva chlieb. Nie je to nič iné ako neúcta a nevďak. Pravda je taká, že my všetci sme takýmito žobrákmi pred Bohom. Nemáme nič, iba prázdne ruky a tie nám môže naplniť iba Boh. Náš reformátor Dr. Martin Luther to vyjadril

„bilingválne“ – dvojjazyčne: Wird sind Bettler – Hoc est verum (Sme žobráci – to je pravda). Ide len o to, ako na to my sami zareagujeme – vďačnosťou a pokáním alebo neúctou a nevďakom. Milosť je tu totiž zatiaľ pre každého. No beda tomu, kto ju lacným spôsobom znevažuje a pohŕda ňou.

ROB DOBRÉ, ABY SI BOL ČLOVEKOM

Jeden z dobrých spôsobov ako správne reagovať na túto drahú Božiu milosť objavujeme aj na samotnom konci nášho biblického textu: On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky. Je fakt, že my evanjelici dobré skutky nerobíme preto, aby sme si u Boha spravili „očko“. Nerobíme ich ani preto, aby sme si pred Bohom spravili zásluhu. Nerobíme ich preto, aby sme sa prostredníctvom nich dostali do neba. Pretože do neba nás môže dostať iba smrť jednorodeného Syna Božieho a milosť Božia, ktorú my prijímame s vďačnosťou a vierou. Dobré skutky robíme najmä preto, aby sme i takýmto spôsobom Pánu Bohu vyjadrili svoju vďačnosť za všetko dobré, čo od Neho deň čo deň prijímame. Dobré skutky robíme preto, aby sme tak vyjadrili svoju lásku k Bohu i blížnemu. Dobré skutky robíme preto, aby sme tento svet robili lepším a krajším miestom pre život. Robíme ich preto, aby sme ako nositelia Božieho obrazu do tohto sveta vnášali viac toho božského a dobrého, čo nám ľudom slúži na dobro a Bohu na česť a slávu.

Mgr. Radovan Gdovin
senior Gemerského seniorátu

Seniorátne stretnutie mužov

Dolný Kubín 25. apríla 2018 – Na viacerých miestach seniorátu sa spojili niekoré cirkevné zbory a v ich rámci sa stretávajú muži na biblických hodínach. Veľké stretnutie mužov sa konalo v Zmeškalovom dome (tzv. Domčeku) v Dolnom Kubíne v stredu 25. apríla. Témou stretnutia boli tzv. Červené sviatky.

Prítomných privítal Ján Kutlík (CZ Veličná). Kapela zahrala niekoľko piesní a zaznelo aj svedectvo. Domáci farár Rastislav Stanček vysvetlil pozadie mnohých veľkonočných zvykov. Upozornil, že mnohé ľudové zvyky nemajú svoje korene v kresťanstve, ale v pohanskej viere našich dávnych predkov. Isteže, vieme, že „čistému je všetko čisté“. Na druhej strane však sa držíme aj Pavlovej pripomienky, že svojou slobodou nesmieme vzbudzovať pohoršenie u duchovne slabých. Preto je potrebné pamätať, že skutočný význam kresťanskej Veľkej noci nie je v zvykoch Veľkonočného pondelka, ale v Ježišovej smrti na kríži a v Jeho vzkriesení.

V diskusii zazneli názory, že ešte väčším problémom, ako zachovávanie ľudov-

vých zvykov, je ľahostajnosť kresťanov. Mnohí totiž namiesto toho, aby zasvätili sviatky účasťou na bohoslužbách, radšej trávajú čas lyžovačkou či wellness pobytmi. A tak účasť na bohoslužbách klesá od relatívne peknej účasti na Veľký piatok cez nižšiu na Veľkonočnú nedeľu až po najslabšiu na Veľkonočný pondelok.

Storočnica chrámu v Liptovskej Porúbke

Liptovská Porúbka 13. mája 2018

– V nedeľu 13. mája mali evanjelici v Liptovskej Porúbke veľkú slávnosť: oslavovali sté výročie posvätenia chrámu. Pozvali aj nás ako svoju bývalú matkocirkev. Navštívili sme tento cirkevný zbor s našimi dvoma spevokolmi, mužským spevokolom Svätójánsky prameň a ženským spevokolom.

Konfirmácia

Liptovský Ján 27. mája 2018 – Desať mladých evanjelikov po absolvovaní konfirmačnej prípravy a po preskúšaní z vedomostí o vierouke, o cirkvi, o Biblii atď. potvrdilo krstné sľuby, ktoré dávali rodičia a krstní rodičia pri ich krste, a vyznalo vieru v Pána Boha. Stalo sa tak na slávnosti konfirmácie. Potom už po prvýkrát prijímali sviatosť Večere Pánovej. Pán Boh daj, aby z nich boli verní vyznávači evanjelia Kristovho a Jeho verní nasledovníci.

Deň detí

Liptovský Ján 3. júna 2018 – Pri príležitosti MDD sa stretli deti na farskom dvore, aby si spoločne zasuťžili. Vedúci detskej besiedky a konfirmandi pre nich spoločne pripravili zaujímavé súťaž.

Konfirmandi v Cisownici

Cisownica 8. – 10. júna 2018 – Konfirmandi a mládežníci z nášho cirkevného zboru sa pod vedením brata farára a sestier Janky Pacigovej a Ad'ky Šetkovej zúčastnili zájazdu zo partnerského cirkevného zboru v Cisownici.

Tento zájazd mal viacero rozmerov. Stretli sme sa s našimi priateľmi v Cisownici – s bratom farárom Marekom

Twardzikom a jeho rodinou, ktorí sa nám pekne venovali, taktiež s konfirmandmi a mládežníkmi (s niektorými sme sa poznali už zo stretnutia v Liptovskom Jáne). S cisownickou mládežou sme mali spoločné stretnutie, na ktorom sme počuli slovo Božie, predstavili sme sa a zahrali sme sa niekoľko hier.

Navštívili sme pekné a pamätné miesta. Medzi ne patrí samotná Cisownica, ktorou nás domáci brat farár previedol. Ukázal nám dreveničku, v ktorej je zriadené múzem. Navštívili sme neďaleké kúpeľné mesto Ustroń, kde sme si pochutnali na obrovskej pizzi. Autobusom sme vyšli i blízko tzv. lesného kostola Na Równicy, ale pre veľmi zlé počasie sme

ostali iba v autobuse. Mohli sme si však uvedomiť, že ľudia museli prekonávať i takéto nástrahy počasia, keď prichádzali v časoch náboženského prenasledovania na toto lesné miesto na služby Božie, a predsa to mnohí boli pre vieru ochotní podstúpiť. Taktiež sme navštívili Ježišov kostol v Tešíne. Tento majestátny chrám Boží bol domovom evanjelikov v Sliezsku v časoch náboženských prenasledovaní.

Zúčastnili sme sa aj nedeľných služieb Božích, kde náš brat farár kázal a konfirmandi zaspievali.

Ďakujeme Obecnému úradu Liptovský Ján za finančnú podporu tohto zájazdu.

Koncert spevokolov Liptova

Liptovský Ján 24. júna 2018 – Počas jánских slávností sa aj tohto roku uskutočnil na pôde evanjelického cirkevného zboru Koncert spevokolov Liptova. XXVII. ročník tohto podujatia hostil 11 spevokolov zo 7 obcí Liptova. Z Liptovského Jána to boli tri evanjelické spevokoly – ženský, mužský evanjelický spevokol Svätójánsky prameň a detský evanjelický spevokol Svätójánske mušky – a rímskokatolícky spevácky zbor sv. Jána Krstiteľa.

Spevácky zbor sv. Jána Krstiteľa, Rímskokatolícka farnosť, Liptovský Ján

Zmiešaný spevokol, CZ Smrečany

Detský spevokol Svättojánske mušky, CZ Liptovský Ján

Zmiešaný spevokol Jordán, CZ Východná

Zlatá confirmácia

Liptovský Ján 17. júna 2018 – Štyridsaťdeväť konfirmandov stálo pred janským oltárom pred päťdesiatimi rokmi, v roku 1968. Bolo to veru najviac, čo vieme zistiť z našej konfirmačnej matricy. Žiaľ, už dvanásť z nich si Pán povolal z tejto časnosti. Zo žijúcich prišlo šesťnásť jubilantov, ktorí si pri slávnosti zlatej confirmácie zaspomínali nielen na samotnú slávnosť, ale i na prežitých päťdesiat rokov. Spoločne prijali aj sviatosť Večere Pánovej. Po slávnosti navštívili hrob seniora Juraja Lukáča a učiteľa Eduarda Grečnera. Slávnosť zakončili spoločným obedom.

Cirkevné dni

Zvolen 30. júna 2018 – Z cirkevného zboru sme sa autobusovým zájazdom zúčastnili VI. evanjelických cirkevných dní vo Zvolene. Na podujatí vystúpili aj naše tri spevokoly: mužský, ženský a detský spevokol.

Záver školského roka

Liptovský Ján 1. júla 2018 – Na záver školského roka bývajú vždy aj služby Božie. V prvú nedeľu po ukončení prác v škole sa preto stretli bratia a sestry spolu s rodičmi, učiteľmi a predovšetkým žiakmi, aby poďakovali Pánu Bohu za všetku pomoc a prijali požehnanie pre prázdninový čas.

Denný detský tábor

Liptovský Ján 16. – 20. júla 2018

– 45 detí a k tomu dospelí vedúci sa zúčastnili ďalšieho denného detského tábora, ktorý organizuje evanjelický cirkevný zbor. Tentokrát výzdoba areálu nikoho nenechala na pochybách: Tí-pí, deti s členkami na hlavách a indiánska

hudba boli jasným dôkazom, že sa tu koná Indiánsky tábor. Deti počas piatich dní sledovali príbehy rôznych ľudí, ktorí venovali svoj život hlásaniu evanjelia medzi Indiánmi. Mali množstvo aktivít súvisiacich s touto témou. Na záver tábora sa konali služby Božie, na ktorých vystúpili v indiánskej výzdobe. Špeciálne chceme poďakovať za pomoc pani učiteľke z Uhorskej Vsi Dáši Tkáčovej.

Začiatok školského roka

Liptovský Ján 2. septembra 2018 –

Aj začiatok nového školského roka sme privítali modlitbou a požehnaním detí, rodičov a učiteľov. Na službách Božích nechýbali modlitby detí za školský rok.

Zborový deň

Liptovský Ján 9. septembra 2018

– Tohtoročný zborový deň sa niesol v duchu témy „70 rokov Izraela“. Na službách Božích kázal farár z Kalnej nad Hronom Ján Jančo. Keďže dva razy do roka organizuje zájazdy do Izraela, zároveň predstavil významné miesta vo Svätej zemi, ktoré pripomínajú biblické udalosti. Po skončení služieb Božích program pokračoval vo farskej záhrade, kde vystúpili spevokoly a s prednáškou vystúpila Zuzana Nemcová z Liptovského Mikuláša. Predstavila židovskú komunitu v Liptovskom Mikuláši. Na farskom úrade bola nainštalovaná výstava o vzniku štátu a o židovskej kultúre. Popri bohatom programe sme sa tešili chutnému občerstveniu a gulášu. Ďakujeme všetkým, ktorí ochotnou pomocou prispeli k zdarnému priebehu podujatia. Predovšetkým však Pánu Bohu za počasie, ochranu a požehnanie.

Stretnutie dorastu horného Liptova

Uhorská Ves 26. októbra 2018 – V piatok 26. októbra bol Kultúrny dom v Uhorskej Vsi naplnený do prasknutia mladými ľuďmi. Asi 130 ich prišlo z cirkevných zborov horného Liptova na stretnutie dorastu horného Liptova. Po úvodnom privítaní nasledovalo niekoľko piesní v podaní kapely. Slovom na tému „Think different“ (Mysli inak) sa prihovoriť mikulášsky farár Marián Bochnička. Po modlitbách a piesňach nasledovalo niekoľko hier. Stretnutie sa skončilo občerstvením, ktoré pripravili ochotné sestry a bratia z filiálky. Srdečne im za to ďakujeme. Rovnako patrí poďakovanie obecnému úradu, ktoré dalo k dispozícii priestory Kultúrneho domu.

Ctihodný pán farár,

touto cestou si Vás a všetkých vašich farníkov dovoľujem osloviť s prosbou o pomoc. V súčasnosti prechádza zdravotníctvo na Slovensku veľkými zmenami či už v oblasti reforiem alebo v oblasti zamestnanosti. Pracujeme v špecifickom odvetví, v ktorom nastáva veľký rozdiel medzi počtom voľných pracovných miest a počtom zdravotníckych pracovníkov ochotných pracovať na Slovensku. Tento stav začíname pociťovať aj v našom zdravotníckom zariadení. Počet nových zdravotníckych pracovníkov sa nám každý rok znižuje, vekový priemer súčasných zamestnancov je na vysokej úrovni a blížime sa k stavu, kedy už zdravotnícky zamestnanci na niektorých oddeleniach nebudú vládvať pracovať v tak vysoko nasadenom tempe.

Z tohto dôvodu by sme Vás chceli poprosiť, ak viete Vy, alebo niekto z Vašich farníkov o niekom kto pracuje v zahraničí a v najbližšom čase bude hľadať prácu práve v zdravotníctve na Slovensku, alebo ak niekto už hľadá prácu v zdravotníctve, odporučte im prosím práve naše zdravotnícke zariadenie. Zároveň by sme Vás chceli požiadať o súhlas s umiestnením reklamných letákov z nášho zdravotníckeho zariadenia ktorými by sme chceli všetkým Vaším farníkom priblížiť ponúkanú prácu. Za každú pomoc Vám budeme vďační.

Ďakujeme a zostávame s úctou

Ing. Ľudmila Pohančéniková, MBA
riaditeľka LNsP Liptovský Mikuláš

Liptovská nemocnica s poliklinikou
MUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš
Palúčanská 25 27
031 23 Liptovský Mikuláš

Halloween je oslava smrti

Žijeme v dobe, keď sme si už zvykli na to, že na konci októbra sa u nás konajú halloweenske párty. Možno máte aj osobnú skúsenosť a sami ste sa na takej párty zúčastnili alebo ste umožnili účasť svojim deťom. Tiež vydlabané svietiace tekvice sú dnes bežne používané na dekoráciu príbytkov. Oslavuje sa teda u nás Halloween, pôvodne staroveký keltský sviatok duchov.

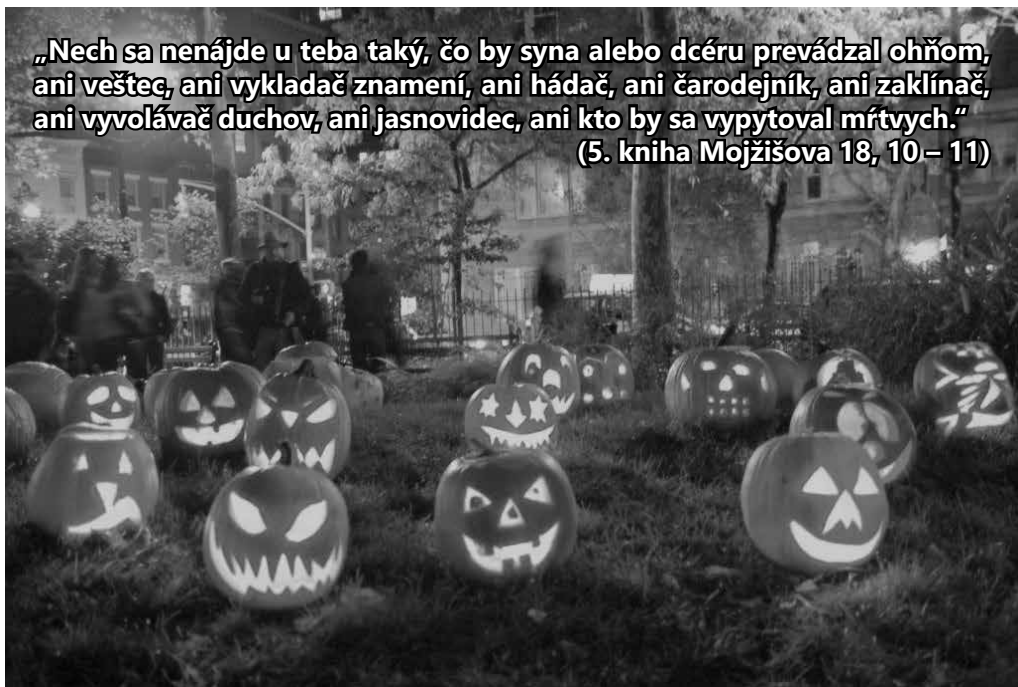
Tento sviatok patrí bohu mŕtvych Samhainovi. Ide teda o pohanský sviatok. Kelti verili, že na Samhaina sa mŕtvi vrátia do domov, v ktorých kedysi žili. Takže dom vyčistili, na stôl dali jedlo. Dvere nechali nezamknuté a všetci odišli alebo zalieli do postele, lebo mŕtvi nechcú, aby ich pozorovali. Na voľných priestranstvách zakladali veľké ohne, aby zahnali okolo sa potulujúcich du-

chov, bosorky, škriatkov a démonov a uzmierovali si ich obetami rozličného druhu.

Rituály tohto sviatku sú tiež spojené s legendou o Jackovi a táto legenda je pripomienkou dávnej, niekoľko storočí pred Kristom praktizovanej pamätnej noci. Počas tejto noci v keltskom svete druidi chodili z domu do domu pýtať obete pre svojich bohov. Aj ľudské. V prípade odmietnutia, vyberajúci prekliali celý dom a už v nasledujúci deň mal zomrieť niektorý z jeho obyvateľov. Legenda o Jackovi je o kováčovi, ktorý sa ako veľký lakomec a pijan svojim spôsobom života vylúčil z raja a pre zmluvu uzatvorenú s diablom sa nemohol dostať ani do pekla. Blúdil teda ako prízrak po svete s vydlabanou repou, v ktorej svietil žeravý uhlík z pekla. Keď

„Nech sa nenájde u teba taký, čo by syna alebo dcéru prevádzal ohňom, ani veštec, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani jasnovidec, ani kto by sa vypytoval mŕtvych.“

(5. kniha Mojžišova 18, 10 – 11)

prišiel k nejakému domu, bolo ho treba obdarovať, aby domácim neuškodil. Na základe tejto legendy vznikol zvyk, že deti chodia z domu do domu prezlečené za nepokojných duchov s „Jackovým lampášom“ a hovoria „trick-or-treat“ vo význame: niečo vám vyvedieme alebo nám niečo dajte. Takýmto spôsobom dostávajú deti v tento sviatočný deň sladkosti. Okolo roku 1590 sa mnohí Íri unikajúci pred morom vysťahovali do Ameriky. Repa sa tu nahradila väčšími a ľahšie vydlabateľnými tekvicami. Tiež sa k zvyku pridalo, že voľne položené tekvicové svetlá odplašia zlé duchovné bytosti. Globalizácia a komerčné ciele rozšírili tento zvyk po celom svete.

Halloween sa prekladá ako predvečer sviatku všetkých svätých. Tento

názov pochádza zo 16. storočia, keď sa v anglosaských krajinách pokúšali dať sviatku Samhaina náplň bližšiu kresťanstvu. Stretávame sa aj s charakteristikami najmagickejší deň roka, nový rok okultného sveta, najdôležitejší satanistický sviatok. Ponúka oslavu smrti, zdôrazňuje strach, je zameraný na násilie a ubližovanie, nech sa podáva v akokoľvek odľahčenej a atraktívnej forme. Preto je v ostrom protiklade so základnými kresťanskými hodnotami. Je so svojimi zvykmi, kostýmami a rekvizitami zmiešaním pohanských rituálov a čarodejníckych praktík, ktoré každý oslavujúci človek vykonáva, či si to uvedomuje alebo nie.

Emília Halušková

Spracované podľa L. Gassmann:

Ezoterika, MSEJK, 2015

Viac o tejto téme si môžete prečítať na týchto internetových stránkach:

<https://eduworld.sk/cd/jaroslava-konickova/612/halloween-ci-dusicky>

http://www.orthodoxia.cz/zn_doby/helowen.htm

<https://marioolah.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=482014>

<http://www.granosalis.cz/modules.php?name=News&file=article&sid=9942>

<https://zpravy.tiscali.cz/halloween-neslavime-kristus-je-silnejsi-nez-dyne-105752>

Spomienka na dr. Jozefa Szent-Iványiho inšpektora (dozorca) cirkevného zboru pri 130. výročí narodenia

Tento článok píšem zo spomienok na tohto významného človeka, tak ako mi ich písomne dodala vdova po našom pánovi farárovi – seniorovi Jurajovi Lukáčovi jeho manželka Elena Lukáčová rod. Pavellová.

Jozef Szent-Iványi, Gemerský sa narodil na Žiari v r. 1888 z rodičov Jozefa a Anny rod. Klimovej. Za manželku mal barónku Margitu Wlassicsovú. Mali šesť detí: Lilly, Margita, Jozef, Katarína, Šarlota a Etela. Trvale bývali (najmä v zime) v Behynciach pri Tornali. Mali tam veľký kaštieľ s hospodárskymi budovami, veľkostatok s množstvom pôdy, viníc a sádov.

Lesné majetky mali v Liptovskom

Jáne a to celú Svätójánsku dolinu až po Ďumbier, dolinu Malužiná a Bockú dolinu, Važecké lúky až po Štôlu a Štrbské pleso, vtedy nazývané Szent-Iványi Szorbató. Tento celý majetok zdedil po svojom otcovi. Mal aj odborné poľnohospodárske vzdelanie, vyštudoval v Budapešti, bol veľkostatkár.

Pani seniorová E. Lukáčová spomína, že to bol štedrý veľkorysý, dôverčivý a pracovitý človek, veľmi pohostinný.

Bol veriaci evanjelik, dozorca a po vybudovaní kostola dal vyhotoviť svojim nákladom, čiže daroval cirkevnému zboru oltár a kazateľnicu. Pod hlavným obrazom na oltári je to aj napísané. Stalo sa tak v roku 1908. Po vzniku I. ČSR sa stal poslancom Národného zhromaždenia v Prahe.

Vo svojich kaštieloch v Liptovskom

Jáne (terajšia osobitná škola) založil kúpele, ktoré nazval Subalpina, neskôr Svättojánske Teplice.

Keď sa dal na politiku, začal najprv finančne a neskôr aj majetkom upadať. Do kúpeľov pozýval priateľov, rôznych umelcov a literátov aj politikov (Vavra Šrobára a i.). Politizovaním hospodársky upadal, bol veľkorysý, nepil, ale rozdával, každému pomáhal, kto sa naň obrátil o pomoc. V kúpeľoch zamestnával mnoho ľudí z Liptovského Jána a okolitých dedín, servírky, kuchárky, chyžné. Kúpeľníka dal odborne vyučiť až v Karlových Varoch.

Viacerym zamestnancom, keď doslúžili, daroval drevenice. Výnimočne svojej dojke, ktorá ho ako maličkého dojčila, p. Urbanovej nazývanej Daduška daroval murovaný dvojbytový domček pri katolíckom kostole, teraz je tam Mincovníčovo.

Bol mecénom nášho cirkevného zboru, všemožne ho podporoval. Naposledy podal vo svojich kúpeľoch inštalčný obed pre nového farára Vladimíra Kunu

v júni 1931 (70 hostí).

Maďarskými politikmi a najmä literátmi bol prehovorený, aby sa presťahoval do Maďarska do Budapešti. Blížila sa 2. svetová vojna.

Pán Jozef Szetiványi – Gemerský zomrel v Budapešti v novembri 1942. Jeho deti sa rozišli po celom svete (Švajčiarsko, Maďarsko, syn Jozef sa stal profesorom v Sydney v Austrálii).

Na Slovensku údajne zostala žiť v Bratislave jeho vnučka Ing. M. Majthenyiová. Pani seniorku Lukáčovú navštívila v 60. rokoch v Liptovskom Jáne. Či mala potomstvo nevieme.

V rodinnej hrobke na cintoríne v Liptovskom Jáne boli uložené rakvy rodičov pána dozorca. Cez vojnu boli vyrabované. Nad vchodom hrobky bol medený erb rodu Szent-

lványich, umelecky aj historicky veľmi cenný. Cez druhú svetovú vojnu obstál, po vojne ho ukradli. Smutné...

Nech je teda pamiatka Szent-lványi-ovcov v našom cirkevnom zbore zachovaná.

Končím tak, ako mi v liste o Jozefovi Szent-lványim napísala pani seniorová E. Lukáčová.

.... Značím v úprimnej úcte k rodine pána Gemerského.

*V Bratislave 20. septembra 1996
vd. Ilona Lukáčová"*

Pre Svättojánsky chlebič pripravil
Ing. Ján Paciga, PhD., zborový kronikár

Vznik a zriadenie Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi po 1. svetovej vojne

Jubileum, ktoré je v cirkvi hodno pripomínať, ak vieme, akými ťažkosťami a priekmi, akým nebezpečenstvom najmä maďarizácie sa dostala k tomuto cieľu. Pripomínať aj preto, aby sme si vážili to, čo máme, čo nám inak pripadá tak samozrejmé, ale čo má tak strastiplné dejiny. Nie všetci v cirkvi majú pre podobné jubileá zmysel. Zakladajúc si na svojej spiritualite, podceňujú stránku vonkajšej organizácie cirkvi. Bez vonkajšieho usporiadania niet však pokojného vnútorného budovania cirkvi.

SITUÁCIA PRED ROKOM 1918

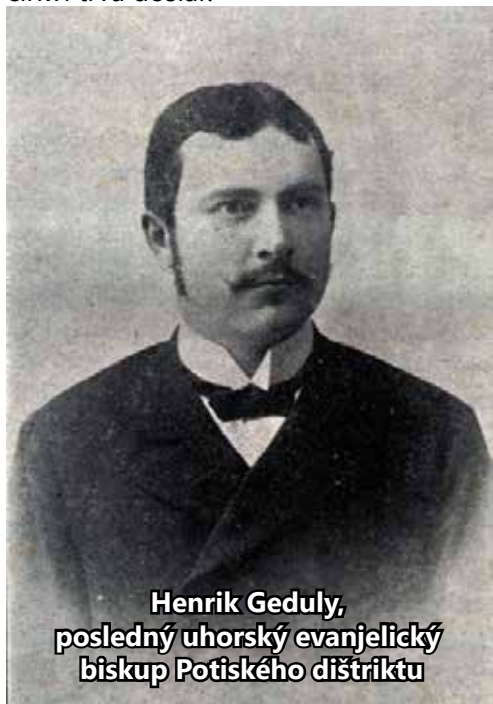
Od čias reformácie existovala v bývalom Uhorsku jedna evanjelická a. v. cirkev, ktorá mala svoju správu a zriadenie. V roku 1910 bolo v Uhorsku napočítaných 451 700 evanjelikov a. v. Z toho bolo slovenských evanjelikov 34,6 %, evanjelikov maďarských 31,9 %, nemeckých 31,5 %. Cirkev bola rozdelená do štyroch dištriktov: Potiský dištrikt (kraje východného Slovenska a Maďarska), ktorého posledným biskupom bol Henrik Geduly v Nyíregyháze; Preddunajský dištrikt, ktorého posledným biskupom bol Fridrich Baltík v Balážskych Ďarmoch;

Banský dištrikt, v ktorom naposledy bol biskupom (veľmi krátky čas) Alexander Raffay, farár v Pešti; štvrtým bol Zadunajský dištrikt, celkom na území Maďarska, z ktorého tzv. Bielo-komárňanský seniorát (v župe Komárňanskej a Ostrihomskej) bol v roku 1894 prevedený do Preddunajského dištriktu. Všetci traja biskupi (t. j. Potiského, Preddunajského a Banského dištriktu, do ktorých boli začlenené slovenské zbory a senioráty) nachádzali sa v tomto čase mimo územia Slovenska. Všetci traja mali slovenský pôvod (F. Baltík, rodák z Bohuníc, bol predtým dokonca liptov-

Niektorí signatári Martinskej deklarácie. V strede dole je neskorší biskup Slovenskej evanjelickej cirkvi a. v. Jur Janoška.
Zdroj: Repro z knihy Dejiny Slovenska slovom i obrazom

sko-mikulášskym farárom a liptovským seniorom), predseda spadali pred rok 1918 do hodnotenia, že „boli slovenskými re-negátmi“. Najmä pokiaľ išlo o biskupa H. Gedulyho. K akým cirkevno-politickým rošádám dochádzalo, najmä na synode 1894 v Budapešti pri rozdeľovaní seniorátov do dištriktov, vieme si len ťažko predstaviť. Rovnako zápas verných mužov slovenskej časti cirkvi, ktorí v tom čase nebojácne horlili, ale ktorých odstavovali, ako mohli, ktorí sa však dožili roku 1918, a mohli potom cirkvi jedinečným spôsobom pomôcť k tomu, čo v podstate organizačného zriadenia cirkvi trvá dosiaľ.

**Henrik Geduly,
posledný uhorský evanjelický
biskup Potiského dištriktu**

V NOVEJ REPUBLIKE NOVÁ SITUÁCIA PRE CIRKEV

Nebyť politicko-štátnych dôsledkov 1. svetovej vojny, sotva by bolo došlo bezprostredne po skončení vojny k sa-

mostatnosti Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi. Na Slovensku zhromaždenie robotníkov v Liptovskom Mikuláši žiadalo 1. mája 1918 uznanie práva na samourčenie uhorskej časti česko-slovenského národa. Tú istú požiadavku vyslovilo aj uznesenie všetkých smerov po porade predstaviteľov Slovenskej národnej strany v Martine 24. mája 1918. Slovenská národná strana zvolala na 24. október 1918 zhromaždenie zástupcov slovenského národa, ktoré 30. októbra 1918 vynieslo pamätnú Martinskú deklaráciu. Tú podpísalo 106 osôb, z toho bolo 81 evanjelikov (medzi nimi bolo 14 farárov) a 25 katolíkov (medzi nimi bolo 7 rímskokatolíckych farárov). Túto deklaráciu podpísali účastníci, netušiac, že dva dni predtým, 28. októbra 1918, v Prahe schválili zákon o vzniku ČSR. Tým boli súčasne určené hranice nového štátneho útvaru na území bývalého Rakúsko-Uhorska. Pre evanjelickú cirkev tým vznikla úplne nová situácia. Biskupi zostali v Maďarsku. Nijakú samostatnú správu v novoutvorenom štátnom útvaru cirkev nemala. A práve táto situácia navodila onen nový počiatok organizačného života cirkvi: dosiaľ nikdy neexistujúcej autonómnej Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v Uhorsku.

SLOVO MÁ MINISTER

A tak došlo zo strany popredných slovenských evanjelických osobností k podnetu či požiadavke u ministra V. Šrobára, ktorý sa stal ministrom s plnou mocou pre správu Slovenska, aby zvolal zástupcov evanjelickej a. v. cirkvi na poradu o novom usporiadaní Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi. Ten ich požiadavke vyhovel a dňa 21. januára 1919 sa v Žiline zišlo 70 farárov a dozor-

Podobizeň Vavra Šrobára z roku 1899 v Ružomberku
Autor: Literárny archív Slovenskej národnej knižnice v Martine

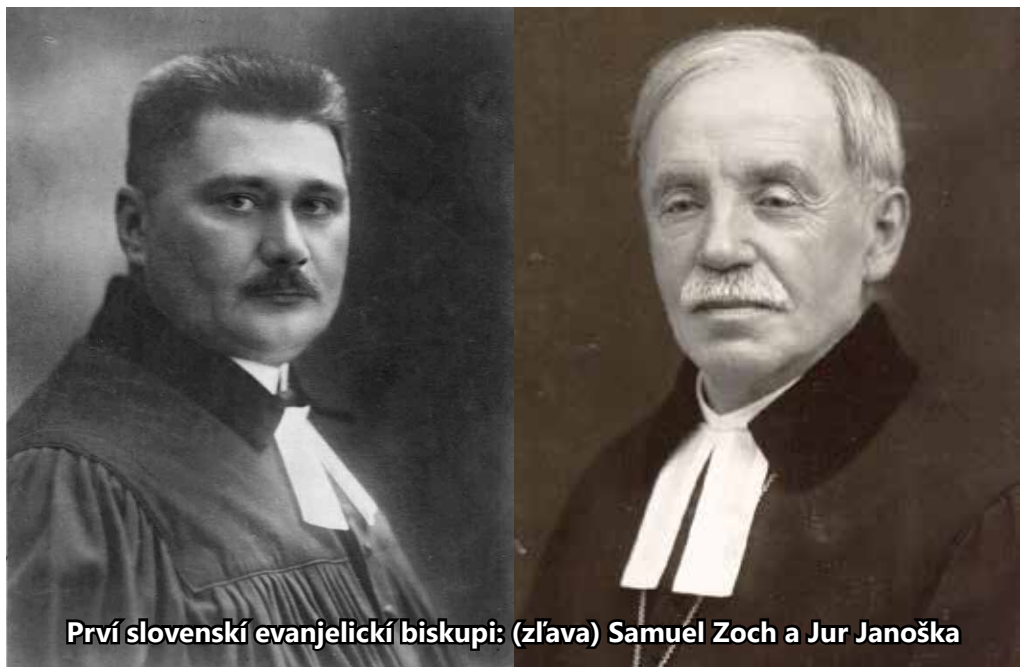
cov, učiteľov a iných členov cirkvi, ktorí sa dohodli na zásadách, podľa ktorých chcú konštituovať a spravovať cirkve. Navrhli, aby vláda vymenovala generálnu radu cirkvi ako jej riadiaci orgán, a to do času zvolania prvej synody, ktorá vynesie zákon cirkvi, t. j. Cirkevnú ústavu. Minister V. Šrobár 17. februára 1919 vymenoval 26-člennú Generálnu radu a na jej žiadosť z prvého zasadania ju doplnil ešte štyrmi zástupcami nemec- kých a maďarských zborov, ktoré zostali na novoutvorenom štátnom území ČSR. Generálnu radu tak tvorilo 14 ordinova- ných a 14 neordinovaných členov plus dvaja učelia.

NOVÁ PROVIZÓRNA ŠTRUKTÚRA

Po menovaní Generálnej rady zvolala táto prvé zasadanie do Bratislavy na 2. apríla 1919 najprv pod predsedníctvom Jána Šimkovica, liptovského seniora a farára v Hybiach, ktorý bol v roku 1919 vládnym referentom pre veci evanjelickej cirkvi na Slovensku v Šrobárovom Ministerstve pre správu Slovenska, po-

tom si zvolila za predsedov Juraja Janoš- ku a právniku Milana Ivanku z Bratislavy. Pretože staré pomenovania, ale i regióny dištriktov v dôsledku štátno-politic- kých zmien zanikli, bolo treba rozhod- núť o dištriktoch a ich pomenovaní, o tvorbe, resp. úprave seniorátov a ich začlenení do dištriktov, ako i začlenení zborov do seniorátov. Ak je dnes snaha o tzv. reštrukturalizáciu, bolo by dobre mať tieto časy a materiály dobre preštu- dované, aby sa mohlo kontinuálne na to správne nadviazať, dnešnej dobe prime- rane zlepšovať a v prítomnosti udržať dejinne pravú tvár cirkvi.

Generálna rada po úvahách rozde- lila cirkve na dva dištrikty: Východný a Západný. Podľa navrhovaného čle- nenia do Západného dištriktu patrilo 8 seniorátov so 151 zbormi (Bratislavský mestský, Bratislavský župný, Hontian- sky, Nitriansky, Novohradský, Tekov- ský, Trenčiansky, Zvolenský) s 205 000 členmi. Do Východného dištriktu patrilo 9 seniorátov so 159 zbormi a 165 000 členmi (Abovsko-zemplínsky, Gemer-

Prvı slovenskí evanjelickí biskupi: (zľava) Samuel Zoch a Juranoška

ský, Liptovský, Malohontský, Oravský, Podtatranský, Spišsko-mestský, Šarišský, Turčiansky). Biskupskými administrátormi sa stali vo Východnom dištrikte Juraj Janoška a v Západnom Samuel Zoch, farár v Modre. Tento provizórny stav trval do začiatku roku 1921, kým nebola zvolaná synoda, ktorá právny stav nastolila prijatím novej Cirkvej ústavy.

Boli to časy nádejné, radostné, ale i ťažké vzhľadom na osobnosti a vznikajúce nové formy práce výborov, spolkov, otázok školských, hospodárskych atď. Všetky úrady bolo treba obsadiť vhodnými a schopnými osobnosťami, ktorých ani vtedy dosť nebolo, hoci v cirkvi boli postavy, ktoré mnoho znamenali a priviedli cirkev do pokojných vôd povojnových. Tie nové časy, dnešné, ako by sa podobali tým vtedajším v niektorých oblastiach života a práce cirkvi. Pán cirkvi vedie však to naše nevelké spoločenstvo slovensko-evanjelické cez schopné

i menej schopné osobnosti k cieľu, ktorý spadá do Jeho požehnania a ktoré nikto nemôže vylúčiť ani si myslieť, že len za určitých perfektných čias a osobností ozýva sa Kristus svojou priazňou cirkvi.

CESTY K CIRKEVNEJ ÚSTAVE

Generálna rada poverila 18. septembra 1919 osemčlenný výbor prípravou synody ako najvyššieho zákonodarného orgánu cirkvi. Tento výbor v januári 1920 v Modre prediskutoval a spracoval podľa návrhu biskupa Samuela Zocha právnu stránku budúcej Cirkvej ústavy a určil pravidlá pre jej slovné vypracovanie. Tento návrh potom Generálna rada 30. septembra 1920 prerokovala a rozhodla sa zvolať synodu do Trenčína na 18. januára 1921. Hodný povšimnutia je spôsob práce: kolektívne uvažovanie a rozhodovanie nad individuálnym premyslením a predložením návrhu! Zdá sa, že dnes je iný postup uvažovania, ale

práve preto téma tzv. reštrukturalizácie cirkvi trvá už niekoľko rokov a konkrétne uzávery sú v nedohľadne.

HLASY PROTI SYNODE

Synoda bola teda zvolaná a začala sa službami Božími v Trenčíne 18. januára 1921. Už pri zvolávaní synody ozval sa však starý, dosiaľ v cirkvi živený maďarónsky šovinizmus, a tak časť učiteľov v Novohrade zaujala k synode odmietavé stanovisko, rovnako ako prešovský nemecko-maďarský zbor, tiež niekoľko zborov z Gemera, zo Spiša, ako aj z juhozápadného Slovenska.

Ešte jeden problém vznikol v čase pred konaním synody a počas nej. Bola to akcia Slobodnej evanjelickej a. v. cirkvi z USA. Táto americká luteránska synoda vyslala na Slovensko svojho predsedu farára Jána Pelikána, aby na Slovensku propagoval evanjelickú cirkev nezávislú od štátu. Z Ameriky kritizovali slovenských predstaviteľov cirkvi, že nie sú dostatočne pravoverní, najmä kritizovali spôsob prisluhovania Večere Pánovej ako nezodpovedný, čomu dal J. Pelikán radikálny výraz na pastorálnej konferencii v septembri 1920 v Martine. Svoje pôsobenie začínal v Myjave a na okolí aj inde, ale zriadiť zbory podľa amerického vzoru sa podarilo jedine v Poprade-Veľkej, v Iľiašovciach a na východe v kameňnickej dcérocirkvi Svinica.

TRENČIANSKA SYNODA

Prvé zasadanie synody trvalo od 19. januára do 4. februára 1921. Potom 15. – 16. a 18. apríla zišiel sa v Martine redakčný výbor, aby rečovo a štylisticky ustálil osnovu zákonov pred ich konečným schválením. Na to sa 24. mája 1921 konalo druhé zasadanie synody v

Trenčianskych Tepliciach, na ktorom sa zúčastnilo 40 synodálov. Cirkevná ústava bola predložená vláde ČSR na schválenie. Vláda ju potvrdila v Prahe na zasadaní ministerskej rady 10. mája 1922, čím nadobudla charakter verejného zákona, záväzného pre všetkých členov Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi. Prakticky platila do vydania novej Cirkevnej ústavy v Modre 9. októbra 1951.

NOVÝ ZAČIATOK S NOVOU ÚSTAVOU

Keby sme chceli uviesť rozbor jednotlivých častí trenčiansko-teplíckej Cirkevnej ústavy z roku 1921 v jej 407 paragrafoch a doplňujúcich 5 paragrafov pri schvaľovaní štátom, vyžadovalo by to niekoľko samostatných tém. Na základe takto schválenej Cirkevnej ústavy prebiehali potom voľby na všetkých cirkevných úrovniach a 22. októbra 1922 v Liptovskom Mikuláši mohla sa potom uskutočniť inštalácia prvých slobodne zvolených dištriktuálnych predsedníctiev, najmä biskupov: JuraJa Janošku pre Východný dištrikt (ktorý ako vekom starší sa podľa § 177 Cirkevnej ústavy stal zároveň generálnym biskupom) a Samuela Zocha pre Západný dištrikt. V náročnom čase po prvej svetovej vojne mali vtedajší milovníci cirkvi i národa nielen možnosť, ale aj odvahu a schopnosť dať cirkvi evanjelickej na Slovensku jej vlastnú podobu. Takí dokážu aj dnes mnoho vykonať. Nech nám teda i dnes Pán Boh takých požehná, ktorí by v cirkvi nehľadali svoje veci, honor úradu a postavenia, ale duchovne i organizačne prosperujúci stav života cirkvi!

Ján Midriak, biskup VD
Uverený v roku 2009, krátené

Matrika

od 6. 5. 2018 do 31. 10. 2018

V meno Trojjediného Boha boli pokrstení a členmi cirkevného zboru sa stali

12. 5. 2018.....	Leo Molda.....	Liptovský Ján
16. 6. 2018.....	Slavomír Žiaran.....	Liptovský Ján
14. 7. 2018.....	Lara Tarageľová.....	Liptovský Ján
22. 7. 2018.....	Karolína Švábová.....	Praha
29. 7. 2018.....	Sabina Ladányi.....	Liptovský Ján
22. 9. 2018.....	Zara Pribylincová.....	Uhorská Ves

„Veď ktorí ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli.“ (Galatským 3, 27)

Konfirmovaní boli a kresťanskú dospelosť tak dosiahli

27. 5. 2018.....	Samuel Daňo	Liptovský Ján
27. 5. 2018.....	Melánia Göccsová.....	Beňadiková
27. 5. 2018.....	Soňa Koreňová.....	Podtureň
27. 5. 2018.....	Matej Kováč	Liptovský Ján
27. 5. 2018.....	Šimon Kováč	Liptovský Ján
27. 5. 2018.....	Jana Oľga Straková	Liptovský Ján
27. 5. 2018.....	Lenka Šimčeková.....	Beňadiková
27. 5. 2018.....	Adriana Šetková.....	Beňadiková
27. 5. 2018.....	Jakub Kubány	Liptovský Mikuláš
27. 5. 2018.....	Barbora Kubányová.....	Liptovský Mikuláš

„Buď verný až o smrti a dám ti veniec života!“ (Zjavenie 2, 10)

Manželstvo uzavreli

18. 8. 2018.....Ing. Róbert Majerčiak z Kvačian a Ing. Lucia Šajbidorová z Liptovského Jána

„Manželstvo všetci majte v úcte.“ (Židom 13, 4)

V nádeji vzkriesenia sme sa lúčili

12. 6. 2018.....	Vladimír Kubovčík.....	Liptovský Ján
22. 6. 2018.....	Dušan Marko	Beňadiková
26. 7. 2018.....	Ladislav Jančuška	Liptovský Ján
20. 8. 2018.....	Daniel Urban.....	Liptovský Ján
28. 9. 2018.....	Darina Filová, rod. Balcová.....	Liptovský Ján
10. 10. 2018.....	Jozef Brziak.....	Liptovský Ján
11. 10. 2018.....	Oľga Ilavská, rod. Uličná	Podtureň

„Ježiš riekol: Ja som vzkriesenie a život – kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.“ (Ján 11, 25)

Svätojánska MUŠKA

Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky

Dr. Martin Luther

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	B	T	R	U	A	J	S	R
2	Y	E	O	N	E	U	R	V
3	E	G	L	P	D	E	G	E
4	M	K	B	E	U	I	Z	F

Podľa súradníc doplň správne slová do viet.

Dr. Martin Luther sa narodil v meste

B2 F4 G1 C3 D4 A1 H3 D2

10. novembra 1483. Potom sa jeho rodičia presťahovali do Mansfeldu, kde začal Martin chodiť do školy. Tam sa učili len štyri predmety - čítať, písať, spievať a latinsky. Ako štrnásťročný odišiel študovať do

A4 E1 G3 E3 A3 C4 F2 H1 B3 D1

Ešte nemal ani osemnásť rokov, keď začal študovať na univerzite v

F3 C1 H4 E4 G2 B1 E2.

Zrátaj kvapky a k výsledku priradi písmeno z tabuľky. Slovo dopíš do vety.

	VÝSLEDOK	PÍSMENO
●●●+●●		
●●+●●		
●●●+●●●●		
●●●●+●●●●●		
●●●+●●●		
●●●●●+●●●		

6	4	8	9	5	7
O	N	M	CH	M	Í

Raz mladého Martina v lese zastihla búrka. Martin sa vo veľkom strachu modlil: Svätá Anna, zachráň ma, stanem sa _____.

Pri každom písmene v tabuľke sa nachádza číslo. Zorad' písmená od čísel 1-21 a odpoveď napíš do prázdnych riadkov.

H ₁₀	A ₁₅	L ₃	I ₂	B ₁₈	I ₇	É ₉
H ₁₄	M ₁	B ₁₆	O ₁₃	I ₂₁	S ₅	V ₈
O ₁₁	I ₂₀	O ₄	L ₁₉	B ₁₂	I ₁₇	T ₆

Dr. Martin Luther hľadal

..... a našiel ho v

Prečítaj si tieto biblické mená: Mojžiš, Izák, Nátan, Samuel, Abrahám, Debora, Samuel. Z každého vyber jedno písmeno a zapíš ho do štvorca v príslušnom riadku.

- z mena MOJŽIŠ vyber druhé písmeno
- z mena IZÁK vyber štvrté písmeno
- z mena NÁTAN vyber tretie písmeno
- z mena JÓZUE vyber druhé písmeno
- z mena ABRAHÁM vyber druhé písmeno
- z mena DEBORA vyber piate písmeno
- z mena SAMUEL vyber druhé písmeno

31. 1517 pribil Dr. Martin Luther na dvere chrámu 95 výpovedí proti odpustkom.

Do prázdnych políček napíš začiatocné písmeno obrázka. Odpoveď doplň do vety.

Dr. Martin Luther..... kresťanskú cirkev.

Riešenia úloh z čísla 1/2018 sme nedostali žiadne. Veríme, že tentoraz budú naši mladí riešitelia úspešnejší. Riešenia nových úloh môžete doručiť na adresu: Ev. a. v. farský úrad, Starojánska 127, 032 03 Liptovský Ján. Z úspešných riešiteľov vyžrebujeme troch víhercov, ktorí dostanú hodnotné odmeny.

Bratislava 4. 7. 2018
Zn.:1656/2018 – 1. 4. 1

Vážení členovia Zborových spevokolov CZ Liptovský Ján !

Chceme sa vám poďakovať za vašu ochotu a záujem prísť a poslúžiť svojimi darmi na VI. evanjelických dňoch, ktoré sa konali v dňoch 29. 6. – 1. 7. 2018 vo Zvolene. Ďakujeme vám za spoluprácu pri príprave tejto akcie aj za aktívne zapojenie do programu. Prispeli ste tým k bohatej ponuke pre účastníkov VI. ECD. Ďakujeme, že ste dôstojne reprezentovali našu cirkev a aj vďaka vášmu pričineniu bola vytvorená vynikajúca atmosféra a pravé spoločenstvo veriacich.

Prajeme vám, aby vám Otec nebeský vynahradil svojím požehnaním vašu obetavosť, ústretovosť a všetko, čo ste pre VI. ECD urobili. Veríme, že aj vašim pričinením si účastníci odniesli pekné a požehnané zážitky, ktoré im ostanú ako milá spomienka na spoločenstvo veriacich bratov a sestier. Ďakujeme za spoluprácu. S bratským pozdravom

Miloš Klátik
generálny biskup ECAV na Slovensku